

[Steen Folke]

Selv om fremskridtssamfundet gud ske lov aldrig bliver til noget, så kan man ikke bestride, at fremskridtspartiet gennem sin blotte eksistens har indflydelse på finansloven. Det er klart, at fremskridtspartiets nedskæringspolitik har smittet af på samtlige partier fra konservative til socialdemokrater. De konservative har også i år søgt at komme ind på andenpladsen, men de har nok haft svært ved at nå op på de agitatoriske 5 mia kr.s besparelse, som man tidligere har postuleret. Men ved egen kraft og ved hjælp af venstre får man slåbt sig op over 2 mia kr. i år. Indholdet og kvaliteten er såmænd uændret. Standardbemærkningen lyder: faste nyanlæg indskrænkes – hverken mere eller mindre. De konservative vinder endnu en gang konkurrencen om de mest ukvalificerede forslag, som de også har gjort det de tidligere år. Indholdet er dog tydeligt nok til én konstatering. Den systematiske nedskæring af anlægsbudgetterne vil have meget betydelige arbejdsløshedseffekter og dermed minimale besparelsesvirkninger i forhold til de påståede. Der vil blive tale om i al væsentlighed en ompostering til understøttelse og til nedbrydende langtidsarbejdsløshed.

Et par af de mere konkrete forslag fra den brokkasse, der er samlet om budgetreguleringskontøen, fortjener at blive hevet frem.

De konservative vil modsætte sig udnyttelse af spildvarmen fra kraftværkerne, indtil de får deres vilje med atomkraftværkerne. Der er ikke gnist af logik i dette, det er renlivet politisk prission for atomkraft.

De konservative vil sælge 5.000 almennyttige lejligheder som ejerlejligheder – til en begyndelse, forstås. Det er meldingen fra et af de partier, den socialdemokratiske regering har indbudt til en ny runde boligpoker. Hvornår kan vi vente at finansministeren vil lade de konservatives ændringsforslag underkaste den samme konsekvensanalyse, som tidligere er blevet fremskridtspartiet til del? I år havde der oven i købet været god tid til det, men det er måske ikke noget, man gør mod vennerne.

De andre borgerlige partiers ændringsforslag skal jeg ikke gøre meget ud af. Jeg vil kun tage nogle enkelte forslag frem, hvor der kan være særlig grund til at forklare VS' holdning.

Det siger sig selv, at vi stemmer imod langt de fleste af de borgerlige ændringsfor-

slag, men der er dog enkelte, som vi kan stemme for. Det gælder f. eks. venstres, retsforbundets og centrum-demokraternes forslag om, at Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene skal ud af finansloven. Da VS går ind for, at denne fond, som støtter danske virksomheders fremstød i u-landene under dække af loven om u-landshjælp, skal nedlægges, er det klart, at vi kan stemme for dette ændringsforslag. Det samme gælder forslaget om at stryge bevillingen til eksportleverancer.

I det hele taget vil vores afstemning om de forskellige forslag, som går under betegnelsen u-landshjælp, afspejle vores overordentlig kritiske holdning til den officielle u-landshjælp. Vedrørende de mange forslag om forøgelse eller reduktion af disse bevillinger vil vi ofte undlade at stemme. En nærmere begrundelse herfor har vi givet ved flere tidligere lejligheder, f. eks. ved tredjebehandlingen af sidste års finanslov, hvor det jo mere eller mindre var de samme forslag, det drejede sig om.

Jeg vil gøre en lille smule mere ud af retsforbundet, som jo er et ejendommelig modsætningsfyldt parti, progressivt i visse henseender og dybt reaktionært i andre. Under sidste års finanslovdebat foretog vores ordfører en særlig grundig gennemgang af retsforbundets ændringsforslag. Vi påviste her, hvordan partiets superliberalistiske forestillinger førte til en asocial politik specielt på boligområdet, og vi gik hårdt i rette med partiet på dette punkt. Kort efter lykkedes det at skabe enighed mellem venstrefløjspartierne og retsforbundet om fuldt stop for ejerlejlighedsudstyknings, således at der ville være flertal for stop for denne form for spekulation, hvis socialdemokratiet ville være med, hvad socialdemokratiet som bekendt ikke ville.

Under august-septembersamlingen lykkedes det videre at skabe enighed mellem venstrefløjen og retsforbundet om en hensigtserklæring vendt imod kapitalgevinster og imod forskelsbehandling af ejere og lejere, således at der ligeledes kunne etableres et flertal her, hvis socialdemokratiet ønskede at være med, hvad socialdemokratiet som bekendt ikke ønskede. Hermed var der på væsentlige punkter etableret en enighed, som socialdemokratiet har haft vanskeligheder ved at feje til side, så meget mere som alle ved, at der